

KURBAN BAYRAMININ ÖZÜ-DİYALEKTİĞİ NEDİR HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?

Bütün o tasavvuf düşüncesini tek bir cümle ile ifade edebilirmisin deselerdi, herhalde, "nefsini bilen Rabbini bilir" derdik..

Ama işte o an, yani, „nefsini bilerek Rabbini bildiğin“ "an" da "kendi varlığında yok" oluyorsun.

İşte, "kurban'ın" özü budur!."Kurban bayramının" özü de budur. „Kendi varlığında yok olan“ insanın, „nefsini bilerek Rabbini bilirken“ yok olduğu andır o an!. O „an“a „bayram“ denmesinin nedeni ise, „insanın, doğa'nın bilincini yaratmak“ olan görevini-misyonunu- layıkıyla yerine getirerek sahneyi terk etme sevincidir!.. Nefsini (doğayı, ve bu arada da onun bir parçası olarak kendini) bilen insan, o „an“, bu „kendi varlığında yok oluş“ diyalektiğini kutluyor, olay budur...Nasıl mı?

İnsan, kendini bildiği an, ortada nefis-benlik şeklinde mutlak bir varlığın-gerçekliğin bulunmadığını, „objektif bir gerçeklik olarak varolan“ kendi varlığının-ve onun temsilcisi olan nefsin- her an yeniden yaratılan izafi -nöronal-bir oluşum-gerçeklik olduğunu keşfederek, "mutlak" olanın, var oluşun bütün biçimlerine özgü o izafi oluşumlar esnasında, her seferinde sistem merkezinde ortaya çıkan ve sıfır noktasında temsil olunan o instanz-olduğunu anlıyor.İşte o "an" da zaten kendi varlığında yok olmuş oluyor o!

Buradaki Rab, yani Tanrı, insanla birlikte kendi bilincini yaratan o sıfır instanzıdır. O halde Tanrı, insanla birlikte kendi bilgisini-bilincini üretirken adeta aynaya bakmakta kendisini seyretmektedir. Gene mi neden diye sordunuz?! E, bunun adına da evrensel oluşum diyalektiği deniyor!! Toprağa düşen bir tohum neden kendini inkâr ederek bitki, yonra da tekrar tohum-meyva haline dönüşüyor dersiniz, kim zorluyor acaba onu, bunun nedeni, niçini var mıdır!!..İsterseniz Tanrısal döngü-oyun da diyebilirsiniz buna!!..

Peki, sıfır noktasında temsil olunan o instanz, yani Tanrı ne midir, neresinde midir bu oluşumun? "O, hiçbir yerededir"!; çünkü o, (aynen küçükken bize öğrettikleri gibi) "her yerde, her zaman hazır ve nazır olandır"..onun ne rengi, ne kokusu vardır, o, bütün bu sıfatları kendi içinde barındıran" ve her seferinde izafi bir varoluş haliyle birlikte ortaya çıkan mutlak gerçekliktir. Yani?..

Bu evrende varolan herşey, bir atomdan bir galaksiye kadar, bütün o „cansız“ ve „canlı“ varlıkların hepsi kendi içinde bir sistem değil midir ve her sistem de izafi bir gerçeklik olarak sistem merkezindeki sıfır noktasında „varolarak“ temsil olunmuyor mu?. O halde, bu açıdan baktığınız zaman, „her yerde, her zaman varolan“ sadece o dur, yani ondan, o sıfır halinden başka hiçbir şey yoktur bu evrende..

İşte, evrim süreci içinde insanın ortaya çıkışıyla birlikte, hem bir sistem olarak onun kendi içindeki sistem merkezinde, hem de insan-doğa (dış dünya) sisteminin sistem merkezinde bulunan o sıfır hali, tıpkı ana rahminde gelişen o çocuk gibi sistemin ana rahmi olan insanla birlikte kendisini yeniden üreterek kendi bilincini yaratmakta, bunu yaparken de insan ona kurban olarak „kendi varlığında yok olmaktadır“!..

Peki, madem ki "kurban" aslında bizzat kendi nefsiyle "varolan" insanın kendisidir, o halde insan kendi nefsiyle kendi varlığında yok olunca ne oluyor, bu „yok oluşun“ „sonrası“-onun diyalektiği nedir?

O "an" dan sonra "varolan" artık "bilinçli doğa" dır!. İnsan, kendi suretinde o bilinci ve „bilinçli doğa'yı“ yaratırken, Tanrı da o „bilinçli doğayla“ birlikte aynada kendini seyretmiş oluyor!..Bütün hikaye bundan ibaret!!.

Bu konulara daha ayrıntılı olarak girmek isterseniz:

- 1) <http://www.aktolga.de/t4.pdf>
- 2) <http://www.aktolga.de/m37.pdf>

Not: İkiide bir diyoruz ki „Türkiye Batı ile Doğu arasındaki bir sentezdir, Doğu ve Batı düşünceleri burada buluşmakta yeni bir sentezi yaratmaktadır“..İşi komisyona havale etmeyelim isterseniz, nerede ve nasıl birşey o „sentez“ acaba!!..Şaka değil bu, birgün "hem var, hem yok" birisi çıkıyor ve alın işte size o "Herşeyin Teorisi-Bilgisi" diyor! Ve hiç ses çıkmıyor(!) böyle birşey olamaz diyen insanlar halâ onu aramaya devam ediyorlar(!) ne kadar güzel ve ilginç değil mi!! Güzel ve ilginç, çünkü, hani hem var hem yok demiştik ya, biz-hepimiz – işte bu oyun devam ettiği sürece „varız“. Bunun aksini düşünmek mümkün mü (!) çünkü o „an“ „yok“ olmuş oluyoruz!!..Rabbim bu ne yaman diyalektiktir, sen nereden buldun bu kadar basit ve aynı zamanda da o kadar karmaşık diyalektiği!..

Herkesin bayramını kutlarım!!..